

Het schijnt dat de mijt, die de hier vermelde ziekte in de haver veroorzaakt, niet op gerst overgaat; althans in het door Kirchner vermelde geval bleven planten van tweerijige gerst, die hier en daar tusschen de haver waren opgeschoten, van de kwaal bevrijd. —

Beschadiging van grasachtige planten door mijten werd meer waargenomen; o. a. schreef Enzo Reuter te Helsingfors een belangrijk artikel over de witarigheid der weidegrassen in Finland, als een gevolg van de werking van mijten.

J. R. B.

III. *Over het afvreten van knoppen door vogels.*

In "Praktischer Ratgeber im Obst- und Gartenbau" van 1 Januari 1905 komt een opstel voor van Theodor Kirchberger, getiteld "Neues zum Knospenfrass.". Hierin worden verschillende belangrijke opmerkingen gemaakt omtrent het afvreten van knoppen van ooftboomen door vogels. Ik wil hier den korten inhoud van het bedoelde artikel weergeven. Om het afvreten van knoppen door vogels waar te nemen, moet men vooral in de vroege morgenuren zijne waarnemingen doen. Het kwaad geschiedt zoowel door vogelsoorten, die voornamelijk insekten eten, als door dezulken, die vooral zaden nuttigen. De laatsten (bepaaldelijk musschen en vinken) pikken alleen maar de kleine, rondachtige knoppen van de steenvruchtboomen en van de bessestruiken af en slikken ze in, meestal zonder ze door te bijten. Vooral pruimeboomen en aalbessestruiken hebben van deze vogels te lijden. Zij laten echter de knoppen van de pitvruchtboomen onaangeroerd, waarschijnlijk omdat die hun te groot zijn. Ook pikken zij slechts die knoppen af, waar zij gemakkelijk bij kunnen komen. Zoo zijn de bessestruiken dikwijls vlak bij den stam geheel van

hunne knoppen beroofd, terwijl de toppen der twijgen hunne knoppen behouden, omdat deze twijgen te dun zijn, dan dat de vogels daarop zouden gaan zitten. De meezen zijn wel de eenige vogels, die kunnen pikken, terwijl zij aan een twijgje hangen.

Onder de insektenetende vogels zijn als verdelgers van knoppen alleen de meezen van beteekenis. Dezen versmaden meestal de kleine, nog gesloten knoppen; zij hakken vooral de knoppen van pereboomen stuk, terwijl deze bezig zijn te zwellen. Ook de later te voorschijn gekomen, maar nog niet geopende bloemknoppen eten zij gaarne op, — en wel, volgens Kirchberger, zonder daarbij te letten op de aanwezigheid van insekten.

De beschadiging is sommige jaren zeer groot, en heeft weer andere jaren niets te beteekenen. —

Waarom eten de vogels knoppen? En in 't bijzonder : waarom doen zulks insektenetende vogels, zooals meezen, voor wie anders naast « insekten » niet veel anders dan « oliehoudende zaden » op de spijskaart staat? Men heeft herhaaldelijk beweerd, dat zij het doen om den dorst te stillen. Maar Kirchberger zegt, dat langs zijnen tuin een beek stroomt, die nooit bevroest, — en toch vreten hem ieder jaar de kool- en blauwmeezen bijkans alle knoppen van zijne pereboomen op, — tot hij de ware oorzaak van deze vreterij ontdekte, en een middel vond om het kwaad te bestrijden. De ware oorzaak van dat knoppen afvreten is niet de dorst, maar de honger.

Wanneer in November de eerste sneeuwvlokken vallen, dan leest men weldra in de couranten eene aanmaning om den vogels voedsel te geven. En de vogelvriend strooit brood en korrels, en hangt, speciaal voor de meezen, eene schijf van eene zonnebloem op, ofwel een stuk spekzwoerd. En toch is dan de nood nog niet zoo hoog gestegen. Vooral onder de schorschubben der boomen zitten allerlei insekten in voorraad.

Ook in 't vroege voorjaar is de nood soms niet zoo heel groot; want dan beginnen reeds allerlei insekten uit te komen. — Het ergste is, wanneer iets later in 't jaar (einde Maart of April) plotseling koude invalt : de reeds te voorschijn gekomen insekten, die allicht toch nog maar schaarsch waren, kruipen weer weg, en het kan lang duren eer zich de insektenwereld weer vertoont. Dan staat voor menigen vogel de hongersnood voor de deur, en dan worden de knoppen opgevreten. Kirchberger hing in Maart, zoodra de blauwmeezen begonnen, de knoppen der pyramideperceboompjes op te eten, een groot stuk spezkwoerd in de nabijheid dezer boompjes op, en de meezen aten nu spek, en lieten de knoppen ongeschonden. Maar weldra werden de knoppen toch weer opgegeten; slechts een paar meezen konden goed bij 't spek komen en stonden hare plaats niet zoo spoedig aan de andere meezen af, die dus, uit nood, alweer aan de knoppen gingen vreten. Toen Kirchberger het groote stuk spezkwoerd in verscheiden reepjes had gesneden, konden alle meezen erbij komen, — en nu was het met het knoppen vernielen voor goed gedaan.

Men voede dus de vogels niet slechts in den herfst en den winter, wanneer het ijzelt of wanneer er sneeuw ligt, maar ook vooral in 't voorjaar, tegen den tijd dat de knoppen der vruchtboomen beginnen te werken.

J. R. B.

IV. Beschermt de wortels der kortgeleden geplante ooftboomen en sierheesters tegen vorst, als er geen sneeuw ligt!

Wanneer ooftboomen of sierheesters kortgeleden geplant zijn, en er valt vorst in, als er sneeuw ligt, dan vinden de wortels bescherming genoeg. Maar als er vorstweer komt, als er geen sneeuw vooraf is gevallen, dan bestaat er groot gevaar dat de wortels, die bij de verplanting gewond zijn, en